

Sygn. akt III KZ 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 15 grudnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziół

na posiedzeniu w dniu 15 grudnia 2021 r.,
w sprawie K. C.

skazanego z art. 280 § 1 k.k.

po rozpoznaniu zażalenia skazanego

na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego
Sądu Okręgowego w E.

z dnia 15 października 2021 r., sygn. akt VI Ka (...)

o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji
od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka
(...)

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w E. wyrokiem z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), utrzymał w mocy, zaskarżony apelacją obrońcy oskarżonego K. C., wyrok Sądu Rejonowego w E. z dnia 7 maja 2019 r., sygn. akt VIII K (...), skazujący tego oskarżonego na karę 2 lat pozbawienia wolności.

Odpis tego wyroku Sądu Okręgowego E. wraz z uzasadnieniem, został doręczony obrońcy K. C. w dniu 29 listopada 2019 r.

W dniu 8 września 2021 r. skazany K. C. złożył wniosek o przywrócenie

terminu do wniesienia kasacji.

Zarządzeniem z dnia 15 października 2021 r., sygn. akt VI Ka (...), Zastępca Przewodniczącego Wydziału VI Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w E., po stwierdzeniu, że wniosek o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w E. z dnia 13 listopada 2019 r., sygn. akt VI Ka (...), złożony przez skazanego K. C. w dniu 8 września 2021 r., nie został wniesiony w zawitym terminie 7 dni od daty ustania przeszkody związanej z przyczynami niedotrzymania terminu zawitego do wniesienia kasacji wynoszącego dla stron 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, na podstawie art. 126 § 1 k.p.k. k.p.k. w zw. z art. 122 § 1 k.p.k. w zw. z art. 93 § 2 k.p.k., uznał go za bezskuteczny.

Powyższe zarządzenie zaskarżył skazany K. C.. W zażaleniu, wskazuje, że przeszkoda uniemożliwiająca złożenie wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji ustała dopiero na początku września b.r., tj. po doręczeniu mu pisma Prokuratury Krajowej z dnia 30 lipca 2021 r. informującego o odmowie skorzystania przez Prokuratora Generalnego z przysługującego mu prawa do złożenia kasacji w niniejszej sprawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Na wstępie należy rozważyć kwestię dopuszczalności zaskarżenia zarządzenia o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywróceniu terminu do wniesienia kasacji.

Podjęcie decyzji o odmowie bądź przywróceniu terminu do wniesienia kasacji należy do wyłącznej kompetencji sądu i może nastąpić jedynie wtedy, gdy zaistnieją warunki do merytorycznego rozpoznania wniosku. Co istotne, nie ma tu zastosowania reguła przyjęta w art. 126 § 3 k.p.k. dopuszczająca zażalenie na odmowę przywrócenia terminu, albowiem ustawodawca, w tzw. postępowaniu okołokasacyjnym, wyłączył możliwość wnoszenia zażalenia na odmowę przywrócenia terminu do wniesienia kasacji (por. treść art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k.). Podnosi się przy tym, że ustawodawca wyłączył dopuszczalność zażalenia na odmowę przywrócenia terminu do wniesienia kasacji tylko dlatego, że zasadność tej odmowy i tak podlegać będzie kontroli instancyjnej w razie zażalenia na postanowienia o odmowie przyjęcia kasacji (por. np. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 6 marca 2003 r., sygn. akt II KZ 5/03, Legalis). W przypadku wydania zarządzenia w przedmiocie uznania wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji za bezskuteczny w ogóle nie dochodzi do skutecznego uruchomienia postępowania o przywrócenie terminu, gdyż taki wniosek o przywrócenie terminu nie wywołuje skutku, jaki jest z nim związany. Skoro zatem nie zostało zainicjowane postępowanie, któremu początek daje dopiero skuteczne wniesienie pisma procesowego, to z tego względu nie może zapaść orzeczenie sądu, a jedynie zarządzenie prezesa podjęte w ramach wstępnej kontroli prawidłowości wniosku zmierzającego do wszczęcia postępowania kasacyjnego. W przypadku zarządzenia o uznaniu wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji za bezskuteczny nie ma zastosowania unormowanie art. 528 § 1 pkt 3 k.p.k., albowiem jest to przepis szczególny, w którym ustawodawca wprowadził niezaskarżalność orzeczenia sądu, a wobec zakazu rozszerzającej interpretacji przepisów szczególnych, nie może on odnosić się do zarządzenia prezesa (przewodniczącego wydziału, upoważnionego sędziego). Poza tym zarządzenie takie nie zawiera merytorycznego rozstrzygnięcia w przedmiocie odmowy przywrócenia terminu, lecz tylko o bezskuteczności złożonego wniosku (por. postanowienie z dnia 24 października 2001 r., sygn. akt IV KZ 59/01, OSNKW 2002, z. 1-2, poz. 11). Trafnie przyjmuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że dopuszczalność wniesienia zażalenia na takie zarządzenia wynika z treści art. 466 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 459 § 1 *in princ.* k.p.k. Zgodnie z art. 466 k.p.k. przepisy dotyczące zażaleń na postanowienia stosuje się odpowiednio do zażaleń na zarządzenia. Oznacza to, że zażalenie przysługuje stronom na zarządzenia zamykające drogę do wydania wyroku, chyba że ustawa stanowi inaczej oraz na inne zarządzenia, w wypadkach przewidzianych w ustawie (odpowiednio art. 459 § 1 i 2 k.p.k.). Niewątpliwie, zarządzenie o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywrócenie trzydziestodniowego terminu do wniesienia kasacji z powodu nieuzupełnienia braku formalnego (art. 120 § 2 k.p.k.), zamyka drogę do wydania wyroku kasacyjnego. Za takim właśnie rozwiązaniem przemawia fakt, że strona nie może ponownie, w późniejszym terminie, skutecznie złożyć już niedotkniętego brakiem formalnym, wniosku o przywrócenie tego terminu, z powodu upływu zawitego siedmiodniowego terminu określonego w art. 126 § 3 k.p.k. W ocenie

Sądu Najwyższego, takie same racje przemawiają za uznaniem dopuszczalności zażalenia w sprawach, w których podstawą uznania wniosku za bezskuteczny jest art. 122 § 1 k.p.k. Należy zatem przyjąć, że na podstawie art. 459 § 1 k.p.k. i w zw. z art. 467 § 1 k.p.k., dopuszczalne jest także zażalenie na zarządzenie o uznaniu w trybie art. 122 § 1 k.p.k., za bezskuteczny wniosku o przywrócenie trzydziestodniowego terminu do wniesienia kasacji z powodu wniesienia wniosku po upływie siedmiodniowego terminu zawitego wskazanego w art. 126 § 1 k.p.k.

Uznając zatem za dopuszczalne zażalenie na zarządzenie o uznaniu za bezskuteczny wniosku o przywrócenie terminu do złożenia kasacji, Sąd Najwyższy nie uznał za zasadne zażalenia skazanego K.C.. Poza sporem jest bowiem, że jeżeli wniosek o przywrócenie terminu został złożony bez zachowania siedmiodniowego zawitego terminu wskazanego w art. 126 § 1 k.p.k., przewidzianego dla jego wniesienia, to wniosek taki powinien być w drodze zarządzenia, o jakim mowa w art. 93 § 2 k.p.k., uznany za bezskuteczny (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2012 r., sygn. akt V KZ 80/12, Legalis). W realiach niniejszej sprawy trafnie przyjęto, że skazany K. C. złożył ten wniosek ze znacznym przekroczeniem owego terminu. Nie można zaś, jak wywodzi się w zażaleniu, liczyć biegu tego siedmiodniowego terminu od daty otrzymania przez skazanego K.C. pisma z Prokuratury Krajowej o odmowie złożenia kasacji. Skargi, petycje, prośby, czy wnioski, kierowane przez stronę do organów władzy ustawodawczej, władzy wykonawczej, czy władzy sądowniczej, nie mogą być uznane za przeszkodę uniemożliwiającą złożenie wniosku o przywrócenie terminu, do wniesienia kasacji.

Kierując się przedstawionymi motywami Sąd Najwyższy rozstrzygnął jak na wstępie.

